

TALLINNA POLÜTEHNIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

Nr. 23 (1065)

Reede, 10. september 1982

XXXIV aastakäik

EES ON KÕIK NEED SESSID JA SEMINARID

KES KUS MIS

AVAKOOSOLEK

Üleile, 7. oktoobril toimus aulas instituudi parteiorganisatsiooni ja nõukogu ühine lahtine koosolek. Põhiettekande mõõdunud õppeaasta tulemustest tegi rektor akad. Boris Tamm.

Puidutöötlemise eriala Marja tänava õppebaasi ehitamise ja eduka evitamise eest said TPI tänukirja metsa- ja puidutööstuse minister V. Tšernõšov, ministri asetäitja O. Kaldre, mööblikoondise «Standard» direktor R. Ilves, puidutöötlemise kateedri juhataja dots. T. Kaps. Kinnitati üliõpilaste kommunistliku kasvatuse plaan eelolevaks õppeaastaks.

Reale meie õppejõududele, teenistujatele ja töölistele anti kätte Tõrveteranide medalid. Rektori ettekannet refereerime pikemalt järgmises lehes.

ÖNNITLUS

Önnitleme meie esmakursuslasi edukalt sooritatud sisseastumiseksamite puhul elutee otsimise ja leidmise etapi algul. Soovime ka edaspidiseks eksamiõnne, erksat vaimu, visa hinge, töötahet ning -oskust, seltskondlikku tudengielu ja kindlat kurssi elusihhi saavutamisel.

Õppejõududele ning vanemakursuslastele soovime viljaka koostöö edukat jätku, vastastikust mõistmist, tihedat tööd (mitte tühja!) ja raudset närvi.

MEHHAANIKA-
TEADUSKONNA
KOMSOMOLIBÜROO

HILLE KARM

OOTUSES

Kohe näha, kes esimeselt kurasuselt. Mitte et nad nii hirmus noored välja näeksid, need meie noorimad. Mitte sugugi. Aktsele ratsioon ju. Aga neis on natuke kõhklust, natuke ebalevust, natuke suurt soovi. Kõike, ja kõik kuidagi avali, kuidagi siiralt näha. Neid on ilus vaadata, kui nad 1. septembril immatrikulatsioonaktuse eel fuajees seisavad ja ootavad. Üks suur ootusetunne neis endis ja nende ümber. Niisamasugune tunne on ehk neil alles viie aasta pärast, meie kevadistel lõpuaktustel, kui... Aga kahe suure ootusetunde vahele mahub oi kui palju proosalist argipäeva, kõik need sessid ja seminarid, pabistamised ja eksamirõõmud ja mis veel. Aga ainult nii, tudengielu proosa tõsise austamisega jõutakse taas rõõmsa ootusärevuse hetkedeeni...

Ümber sedasama rääkis meie rektor akad. Boris Tamm 1. septembri aktusel. Rääkis asjalikult, tõsiselt, natuke murega, natuke manitsevalt. Töötage, saage aru, et kõrgkoolis tuleb palju rohkem iseseisvat tööd teha kui keskkoolis, ärge lubage endale mõõdalaskmisi; kõik vead, olgu küll kerged tekkima, ei ole sama kergelt parandatavad; looge hea töömeelolu oma rühmas, heas mõttes võidu õppimise isu; kasutage iga minutit... «Püüdke need lihtsad asjad meelde jätta,» andis rektor nõu. «Midagi erilist teilt institutis ju ei nõuta, aga seda, mida nõutakse, tuleb täpselt järgida.»

Ega rektorigi midagi ennekuulmatut rääkinud. Aga ometi rääkis nii, nagu oleks tal tuhande kuulaja asemel üksainus, keda ta teab ja tunneb, keda usaldab ja kellest usub, et see tipikooli alt ei vea... Ja kõik see tuhat kuulajat rektorit tõesti nagu üks mees, pinga tähelepanguga ja (vähemalt pealtnäha!)

TALLINN— JEREVAN—
TALLINN

terve üliõpilaskammerkoori huvitava ja puhta neljahäälsel harmooniaga. Temperamentse lõunamaise publiku võitis enda poole trio Minskist, hästi võeti vastu kõik elektripillidel mänginud ansamblid, kuigi nii mõnelegi nendest tuleks kasuks pillide häälestamise saladustesse tungimine. Tugevamad kogemustega ansamblid jätsid meist

suure sooviga kõik kuuldu kõrvataha panna.

Tuhande kaaslaste ees said rektorilt oma üliõpilaspileti iga teaduskonna parimad: Joel Kalpus keemiateaduskonnast, Tõnis Nõlve mehaanikast, Natalja Sinjavskaja automaatikast, Tiit Tammots ehitusest, Priit Alasoo energeetikast, Kaido Salurand majandusest.

Visadust ja töökust hariduse kui nõukogude noore enesestmõistetava õiguse kasutamisel meie kodumaa 60. juubeli aastal, teadmiste edaspidist edukat rakendamist meie rahva ja ühiskonna hüvanguks soovisid ENSV kõrg- ja keskerihariduse minister Ilmar Nuut, EKP Keskkomitee teaduse ja õppeasutuste osakonna juhataja asetäitja Väino Rajangu, EKP Tallinna Oktoobri Rajooni Komitee esimene sekretär Vladimir Bussel, TPI komsomolisekretär Urmas Hiire.

Aktus lõppes. Minki laiuli teaduskondadesse, tutvuma dekaaniga, kätte saama üliõpilaspilete. Oma teaduskonda läksid Kohila noormehed Raigo Ukki- vi (hakkab õppima elektronarvuteid) ja Aimar Tutt (tulevane energeetikainsener), ehitusteaduskonna värsked tudengid Toomas Kitsing, Erik Tamm, Teet Mesila, kõik Tallinna poisid... Ja kõik need, rohkem kui tuhat, kes ajalehe nimise küsimistele oskaksid vastata praegu vaid nii nagu ülalnimetatudki: kõik on uus, andke pisut aega harjumiseks.

Viie aasta sisse mahub palju. Kes oma aega väga hästi kasutada oskab, sellel väga palju meelde jäävat.

Kõigepealt aga töö põldudel. Reedel, 3. septembril läks esimene kursus kuuks ajaks maatööle majanditesse. Sel ühel töökuul, mis nii vajalik abi kutseliste põllumeestele, on tudengitele endile veel üks tähtsus: nii õpitakse üksteist kiiremini ja paremini tundma, valitakse välja rühma õiged ja tegelikud liidrid.

mõnedki üsna kaugele seljataha. Eriti tahaksin esile tõsta moskvalasi, kelle ladina-ameerika rütmid olid tõesti nii viimistletud ja stiilsed, et publik ei tahtnud neid lavalt ära lastagi. Ise pakkusime nn. kammerfolki, kirevuse mõttes lisasime ka veidi puhast kantrit. Paljude osavõtjate arvates tulime sellega päris kenasti toime.

Järgmise päeva veetsime puhanutena mägedes. Esimest korda sellisele ekskursioonile sattunu leidis eest kuhjaga eksotikat — küll lumistel mäetipudel mänglevast päikesest ja kohaliku kaubanduse ümardatud hindadest, küll kitsasest käännulistest mägitteedest. Pärastlõunal esinesime koos SDV grupiga kondiitri- ja mehaanikakooli keele oskust lindi pealt (hääldamise järgi) õpitud rahvalauluga. Mõnest sõnast saadi isegi aru, sellest andis märku aplausi tugevus. Ei tarvitse lisada, et õhtu mitteametlikus osas olid meil

võrreldamatud eenea nenea ees, kes pidid esinema näiteks inakaroni- ja mehaanikavabrikus.

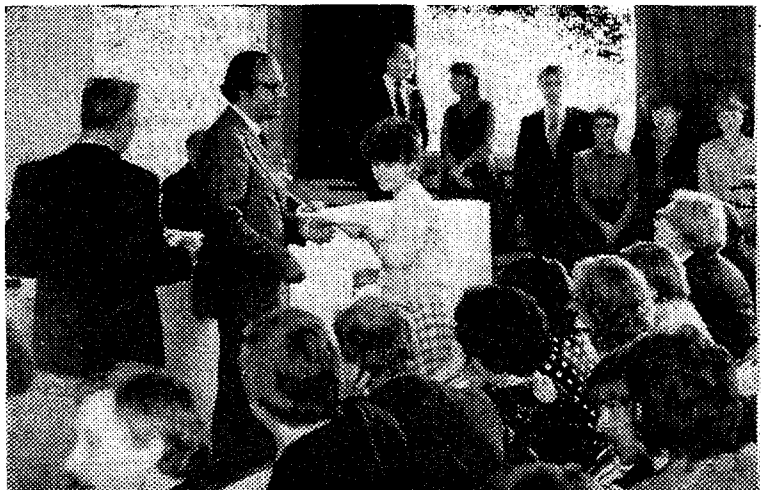
Viimasel päeval toimunud lõppkontserdil teatati pidulikuult võitjad. Külalislahkelt läksid peaaühinnad jagamisele Tšehhoslovakkia, Saksa DV ja Kuuba tudengite vahel. Kuid ega teisi ilma jäetud. Seinaplaadi zürri liikmete autogrammid ja eripreemia aktuaalsuse eest tõime ära meiegi, lisaks muljed ja kogemused. Seepärast suur tänu üliõpilasklubile, kes meile selle reisi võimaldas!

ANDRES TRIKKEL,
tänavu TPI lõpetanud

ÜLIÕPILASKLUBI:
Lauluklubi alustab taas oktoobris. Asjast huvitatud, jälgige reklaami!

See foto pole enam päris tüüpiline — sisseastunute hulgas oli noormehe märksa rohkem kui tütarlapsi. Aga ehitusteaduskonna parim oli esimeste tulemuste põhjal Tiit Tammots, kellele rektor momentil ulataski üliõpilaspileti.

Vastsetele keemiateaduskonna tudengitele andis õpimärkimid ja üliõpilaspiletid kätte dekaan prof. Mihkel Veiderma, pildil keskel.

SVEN ARBETI fotod

Seiuse reisi võtsid mõõdunud kevadsemestril ette TPI lauluklubi liikmed, et esindada instituuti festivalil «Poliitiline laul — 82».

Koosseisus Mart Unt, Ilmar Vahtre, mina ise, kaks kitarr, bandžo, plokkflööt ning kohati kuni kolmehäälsed vokaal, sisesime stjuardessi kuldse naeratuse saatel, lennukisse, mis kandis meid raagus varakevadest õitsvate sirelite 20-kraadilisse suvesse. Tänu iseäralikule pagasile ei tekitanud festivalikülaliste eristamine muudest reisijatest mindeid raskusi ja nii võisimegi paari tunni pärast tungida armeenia kõõgi salapärase rohelistesse salatitesse, mida lausa vihtadena iga lihatüki kõrvale jagati. Ohetavate suudega kerisime end selleks ööks reisiväsimust välja magama.

Vastavalt programmile toimus meie etteaste juba järgmisel päeval. Nagu selgus hommikul, oli osavõtjaid umbes saja ringis, kes jagunesid viieteistkümn-

ne ansambli vahel erinevatest linnadest meilt, lisaks veel sakslased, tšehhid ja kuuba noored.

Kontserdid toimusid Jerevani kammermuusika majas — ajakohane hea akustikaga saal. Kahjuks ei saanud sama öelda võimenduse kohta, mis kärises, vilistas ja vaikis nii vaheldumisi kui korraga. Ilmselt oodati rohkem elektripillidega ansambleid, aga kontrastina varasematele aastatele kasutati seekord enamasti naturaalpille. Ettenähtud prooviajad kaotati suures organiseerimistuhinas, nii sukeldusimegi, pea ees, tundmatus kohas.

Esinesid enamasti tudengid, küllaltki ühtlase tasemega. Lisaks tuntud lugudele Joan Baezi ja Bob Dylan klassikast tuli peaaegu iga grupp välja mõne omaloomingulise looga. Tugevalt esinesid külalised SDV-st, kelle klassikaline kitarrimängustiil koos oskusliku flöödikasutusega jättis nauditava mulje. Tšehhid saatsid lavale koguni

Õnnitleme

AADU TALTS 50

14. augustil tähistas oma esimest juubelit meie parteikomitee sekretär AADU TALTS.

Paljude siirte õnnitussoovidega ühineb ka «Tallinna Polütehnik». Harjunud ikka parteikomiteest nõu ja arvamust küsima, ei saa me toimetuses nüüdki olla pärimata. Seekord küll üksainus, ehk veidi teist laadi, kuid see-eest pisut laiem küsimus parteisekretärile.

* Oled päritolult pärnakas, kõrghariduselt EPA-st pärit, enamjagu tööaastaid, 1963.-st alates on aga kuulunud TPI-le. Algul autoteede kateedris, siis ettevalmistusosakonna juhata-

jana, 1975. aastast praegusel ametikohal.

Oskab inimestega suhelda, neid mõista ja ennast arusaadavaks teha. Nii on Sinu kohta öeldud. Tunnustavalt. Mis Sulle enesele kõige enam rõõmu ja rahuldust on pakkunud Sinu töös õpetajana ja kasvatajana? Mida soovid parteisekretärina uue õppeaasta eel kõigile, kes TPI-ga seotud?

Mulle on selle päeva puhul õnne soovitud. Palju tänu kõigile, kes seda tegid. Õnne on mul olnud ka. Eriti ajast, mil hakkasin tööle TPI-s.

Olen oma erihariduselt maamõõtja ja sellepärast on mõõtmine, mitte ainult ma-, vaid igasuguste nähtuste mõõtmine veres. Paistab, et olen valinud ka õige tollipulga. Vähemalt siiani.

Geodeesiaõppejõuks olemine andis mulle kogemusi noortega (endast noorematega) suhtlemiseks. Arvan, et läks kenasti. Olin rühmajuhendaja, millega kaasnesid mulle vajalikena näivad üritused — üliõpilaste isiklikust elust osavõtt — pulmad, laste sünnide tähistamine jne... Ühiskondlike ametite pidamine (ALMAVU-s, a/j-s, parteiorganisatsioonis) andis julguse ja kogemuse suhelda endast vanemate ja väärikamatega. Vist tuli oskust, suhtlemisuskust juurde ja see pakkus rahuldust. Kuigi erihariduselt epakas, elasin suhteliselt kiiresti TPI-sse sisse ja pean seda kooli omaks. Kui mitte kõige paremaks, siis ikkagi minule kõige kallimaks. Praegusel tööpostil pakub rahuldust töö noortega ja noorte jaoks. Eriti kui midagi heäd ja inimlikku on korda saadetud. Olen rõõmus, et pole jõudnud tasandile, kus noori, üliõpilasnööri, vaadeldakse ja etaloonitakse ainult omaaegse mõõduvuuaga.

Õppeaasta algul soovin kõigile töökaaslastele ja üliõpilastele: hoidkem kõrgel TPI lippu, sümboliliselt ja ka tegelikult. Sellest tuleneb kõik muu inimtegevuses ja -suhtes vajalik.

HARRI ERM 60

1949. a. augustis esitas noor, äsja Lesgafti-nim. Kehakultuurinstituudi lõpetanud kehalise kasvatusõpetaja HARRI ERM avalduse TPI rektorile töölevõtmiseks õppejõu kohale. Nii sai temast tipikas, kelleks on ta jäänud tänaseni. 33 aastast 14 on H. Erm olnud kateedrijuhataja. Suures Isamaasõjas sai ta karastuse luurajana. Sellal kui teised vaenlasega silm silma vastu lahinguid löid, tuli H. Ermil vaenlase tagalas eluga riskida.

Kateedrijuhatajana löi ta treeninguvõimaluse korv- ja võrkpalli tippmeeskondadele, asutas õppejõudude korvpallikollektiivi «Kapa». Hindamatud teened on H. Ermil sulgpalli propageerimisel, õpetamisel, võistluste organisatsiooni loomisel. Sulgpallis olid esimesed vabariigi meistrid tipikad. Emot-

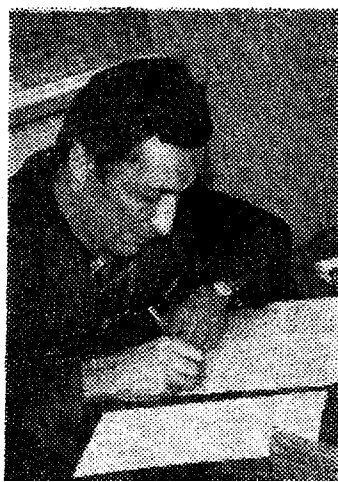
sionaalne mäng võitis sõpru kõikjal vabariigis. H. Erm on oma põhjalikkuse ja süvenemiskusega istutanud spordipiski nii üliõpilastesse kui õppejõududesse.

Vähe on meil ühe või teise linna aukodanikke. H. Erm on Rakvere aukodanik.

H. Ermil on autasustatud ENSV Spordikomitee teeneteplaadiga ja paljude aukirjadega.

Juubeli puhul soovivad kolleegid kehalise kasvatusõpetajate detsentri Ermile tugevat tervist ja edu ning õnne kõigis ta ettevõtmistes.

TOIMETUSELT. Ühine me kõikide õnnitlejatega, soovime oma aktiivsele autorile ikka häid ideid ja nende kiriaanemist!

VILHELM KRACHT 50

Kõik algas 11. septembril 1932, mil töölisperes Viljandis sündis esiklaps — poeg Vilhelm. 1952. aastal jõudis noormees õpingutega TPI-sse, kus 1957 lõpetas kiitusega elektriinseneri

-võrkude eriala. Paari tööaasta jooksul «Põllumajanduselektri» süsteemis jõudis tänane juubilar Raasiku Elektromehaanika Remonditehase peainseneri ametikohani. Ilmselt aga oli kutsumus teadusvalda tugevam ja nii sai V. Krachtist 1959. a. sügisel TPI esimene aspirant automaatika alal. Aspirantuur tähendas talle väitekirja ettevalmistamist, aga ka terve uue eriala omandamist. Kõike seda tegi V. Kracht temale omase innu ning andumusega, jõudes samal ajal ka perekonda luua ja poega kasvata hakanud. 1963 algas pedagoogitegevus. 1966. a. pärast väitekirja edukat kaitsmist, tuli V. Krachtil kuueks aastaks oma õlgadele võtta automaatika kateedri juhatamine. Juubilaril initsiatiivil loodi sel perioodil TPI-s uus, automatiseeritud juhtimissüsteemide eriala. 1977. a. suvest tänaseni on aga V. Kracht õppejõu töö kõrval TPI arvutuskeskuse juhataja.

Juubilaris on ühendatud temperament ja impulsivsus energiapuuduse ja aktiivse ellusuhtumisega, samuti laia teadmiste ja loogilise väljendusoskusega. Peaaegu kõik eriala lõpetanud nimetavad parimate loen-

gute seas Vilhelm Krachti kursusi. Enam kui kümne aasta kestel on ta osalenud ka eriala 0646 üleüldisele meetodikakomisjoni töös ning on mitme üleüldise õppeprogrammi kaasautor.

Juubilaril esialgsed teadushuvivid olid seotud diskreetsete juhtimissüsteemide ja automaatide valdkonnaga, kust oli pärit ka dissertatsioon ja esimeste juhendatud aspirantide uurimused. Viimase kümne aasta jooksul on aga põhihuvid kandunud süsteemiprogrammeerimisse ning V. Kracht on kujunenud üleüldiselt tunnustatud spetsialistiks andmepankade ning kõrgkoolide automatiseeritud juhtimissüsteemide loomise valdkonnas. TPI õppejõudude töökoormuse ning üliõpilaste vastuvõtuga seotud mahukaid arvutus- ja arvutuskeskuse juhendamist loodud süsteemi PARES baasil.

Jääb üle soovida juubilaril vaid tugevat tervist ja soodsat töövõimalusi teisel elu poolajal ning loota, et koostööd automaatika ja arvutustehnikas arendamisel jätkub veel palju aastaid

Kolleegid automaatika-teaduskonnast

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

TPI PARIM SPORTLANE

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

Möödunud õppeaasta kevadsemestril tuli TPI parimaks sportlaseks majandusteaduskonna õpperühma TE-21 üliõpilane VAIKO VOOREMAA. Jääpurjetamise maailmameistri-võistlustel DN klassis võitis V. Vooremaa pronksmedali, NSV Liidu meistrivõistlustel tuli ta hõbemedalile.

II kohale tuli allveeorienteeruja Viljar Praks, AO-41. Tema võitis Eesti NSV meistrivõistlustel 6 I ja ühe III koha. Ta kuulus ka meie vabariigi allveeorienteerujate võistkonda, kes tuli NSV Liidu meistrivõistlustel hõbemedalile.

Õpperühma TM-21 üliõpilane Raul Kozlov tuli meie vabariigi ametiühingute koondvõistkonna koosseisus NSV Liidu a/j meistrivõistlustel moodsas viievõistluses hõbemedalile. Temale kuulus TPI parimate sportlaste pingereas III koht.

I V. Vooremaa, majandus, jääpurjetamine, 49 p.

II V. Praks, energeetika, allveesport, 26 p.

III R. Kozlov, majandus, moodne viievõistlus, 23 p.

4 P. Grünthal, ehitus, korvpall, 18 p.

5 K. Söggel, mehaanika, allveesport, 10 p.

6.—7. T. Vinter, automaatika, laskmine, 9 p.

K. Kaasik, majandus, orienteerumine, 9 p.

8. M. Metstak, majandus, korvpall, 8 p.

9. L. Veidemann, mehaanika, kergejõustik, 2 p.

ALEKSANDER TSESNOKOV

TUUSIKUD

A/U komitee käsutuses on järgmised sanatooriumi- ja puhkekodu-tuusikud IV kvartaliks.

SANATOORIUMID.

Vereeringeorganite raviks: Jalta «Energieetik» 9. 10.—1. 11., 34.50 rbl. Pärnu «Sõprus» 29. 10.—21. 11., 34.50; 19. 11.—12. 12., 34.50. 29. 12.—21. 01., 36. Hingamisorganite raviks (mitte tuberk. iseloomuga): Krimm, Alušta «Uljos» 10. 10.—2. 11., 36. Sotši pans. sanat. «Jug» juures, 13. 12.—5. 01., 25.50.

Seedeorganite raviks: Jessentuki «Zori» 7. 10.—30. 10., 48.00. Pärnu «Rahu» 24. 11.—17. 12.; 17. 12.—9. 01. mõl. 48.00.

Lüükimisorganite raviks: Läti «Jaunkemeri» 13. 12.—5. 01., 54.00. Pärnu «Estonia» 30. 10.—22. 11., 34.50; 21. 11.—14. 12., 34.50. Pärnu «Rahu» 7. 11.—30. 11., 36.00. Gruusia «Tshaltubo» (ambul.) 27. 11.—18. 12., 28.80.

Närvisüsteemi raviks: Pärnu «Estonia» 30. 10.—22. 11., 34.50. Pärnu «Rahu» 20. 12.—12. 01., 34.50; 28. 11.—21. 12., 34.50.

Perif. veresoonte haiguste raviks: Läti «Jaunkemeri» 14. 12.—6. 01., 54.00.

Kõiki tuusikuid on üks.

PUHKEKODUD.

Leningradi «Lesnoje» (fil. nr. 1), 6. 10.—17. 10., 7.20. Odessa «Majak» 3. 12.—14. 12., 7.20; 15. 12.—26. 12., 7.20. Kõiki neid üks tuusik Pühajärvele 5 tuusikut 12. 11.—23. 11., 7.20.

NBI III kvartaliks on veel: seede- ja hingamisorganite raviks Pärnu «Rahu» 21. 09.—14. 10. ja 14. 09.—7. 10., mõl. 48 rbl. ning puhkekodu «Pühajärve» 13. 09.—24. 09. ja 24. 09.—5. 10., mõl. 7.20 rbl.

Tuusikuid jaotatakse 13. septembril kell 11 a/j komitee ruumis IV-105 sotsiaalkindlustuse komisjoni koosolekul, arvestades tuusiku taotleja tööalast ja ühiskondlikku tegevust ning korralise puhkuse aega. Tel. 536-386.

KÕIGE...

* Rahvusvahelise Ohutranspordi Assotsiatsiooni andmeil on lennuk kõige ohutum sõiduvahend. 1979. aastal tuli ühe miljoni lennu kohta kõigest 1,5 lennuõnnetust. Kaksikümmend aastat tagasi oli see arv neli korda suurem.

* Kõige pikem puutrepp asub Norras. Trepp on ehitatud 1955. aastal, pikkus üle kilomeetri, astmeid 3175.

* Kõige pikem sõna seisab koos 184-st tähest. See on kreeka keelne ja seda on kasutanud ühes oma teoses Aristophanes.

REPLIIK

Toimetusele tuli 3. septembril esmakursuslane, vaat et nutu äärel. Milles asi? Viimasel momendil oli kolhoosi sõitvas bussi öeldud, et kaks inimest kursusel peavad jääma TPI kassasse. Ostustas õiglane loos.

Et inimesi ka meil TPI-s vaja, on arusaadav. Arusaadav pole ehk aga asja psühholoogiline külg: miks teatati seda viimasel momendil? Miks lasti kõigil esimese kursuse tudengitel sõita 2. septembril koju (ehk ka Eestimaa teise otsa) kolhoosiriide järele, kui osa neist pidid jääma Tallinnasse tööle?

© Malev, malev...

ALAR MÄE foto